

SUIE-TE AICI !

Să citim din Apocalipsa 4.1-2:

„După aceste lucruri, m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe și care vorbea cu mine, mi-a zis: „Suie-te aici și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!”

Numaidecât am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.”

Aș vrea să iau de aici titlul pentru predica mea de astăzi, iar acesta este „Suie-te aici!” (În limba engleză, titlul acesta a fost tradus; „Vino mai sus!”).

Acesta este textul despre care fratele Branham a spus că este textul pentru răpirea Bisericii. Este uimitor că el a mers la acest text și a vorbit despre Apocalipsa 4, ca fiind textul în care Biserica merge sus, dar fiți atenți cum este luată ea sus aici.

Țineți minte că noi am vorbit despre partea naturală sau firească și partea duhovnicească, iar dacă nu înțelegem aceste două părți, nu vom putea înțelege toată Cartea Apocalipsei pentru că vom plasa greșit aceste versete. Vom spune: „Aceasta va avea loc mai târziu, iar aceea mai încolo!”, uitând sau scăpând din vedere faptul că unele lucruri s-au întâmplat deja. Vom aștepta să se împlinescă unele lucruri, dar ele s-au împlinit deja pentru Biserică, vom aștepta ca anumite lucruri să se întâmple în cadrul bisericii, în timp ce ele sunt rânduite să se petreacă cu Israelul, sau punem Israelul și Biserica împreună, în timp ce ele trebuie să fie separate pentru că în Scripturi există o împlinire firească și una duhovnicească.

Înseamnă că noi trebuie să luăm tot ceea ce a spus fratele Branham exact așa cum a spus și să credem. Astfel, dacă el a spus că noi suntem între Potirul al șaselea și al șaptelea, atunci suntem între al șaselea și al șaptelea Potir. Am înțeles aceasta? Dacă nu avem grijă, vom spune: „Potirele vor fi turnate în timpul Necazului, sub cei doi martori din Apocalipsa 11.” Deși acest lucru este adevărat, noi vom pierde împlinirea de pe tărâmul ecleziastic, vom pierde partea duhovnicească.

Așadar, noi trebuie să gândim duhovnicește pentru că El Se ocupă de biserică în mod duhovnicesc, așa cum se ocupă de Israel în mod firesc. Iar Israel și Biserica merg foarte mult în paralel.

Să citim din nou versetul 1:

„După aceste lucruri, m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe și care vorbea cu mine, mi-a zis: „Suie-te aici și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!”

Aici, Ioan urma să fie luat sus, să fie ridicat mai sus în locurile cerești, unde avea să vadă ceva. În versetul următor scrie: *„Numaidecât am fost răpit în Duhul...”* (În limba engleză scrie: *„De îndată am fost în Duhul”*).

Ați înțeles? Aici, Ioan nu vorbește despre o răpire fizică în locurile cerești, ci El i-a spus: *„Suie-te aici, Vino mai sus și-ți voi arăta lucrurile care vor veni. Și numaidecât am fost în trup de carne. Așa scrie? Nu, nu scrie așa, ci: „De îndată am fost în Duhul.””*

Amintiți-vă că răpirea vine în trei pași: Strigăt, Glas și Trâmbiță. Astfel, noi am fost ridicați deja mai sus sub Strigăt și mergem către Glas. Mireasa a fost ridicată deja mai sus în ciclul răpirii, iar Duhul a venit ca să ne ducă mai sus. De ce? Ca să ne fie arătat ce se va întâmpla „după aceste lucruri.”

Înseamnă că noi trebuie să păstrăm Scripturile corecte. Aleluia!

Cum este luată biserica sus când fratele Branham vorbește despre faptul că ea merge sus în capitolul 4? Ea este luată prin Strigăt, Glas și Trâmbiță. Mergem noi în sus? Am fost noi ridicați de pe pământ? Am fost răpiți din Laodicea? Am fost înviați și ridicați din morți? Stăm noi acum în locurile cerești în Hristos Isus? Este aceasta starea noastră duhovnicească? Dacă da, am fost luați deja în răpire și mai așteptăm doar schimbarea trupului nostru. Aleluia! Îmi place atât de mult Cuvântul lui Dumnezeu!

În Scripturi există un tipar pe care aș vrea să-l vedem. Astfel, de fiecare dată când vine un necaz, Dumnezeu face ceva pentru copiii Săi, deoarece **calea prin care îi scoate din acel necaz este să-i ridice mai sus**. Soluția la toate problemele noastre este să venim mai sus. Înțelegeți? Soluția nu este să stăm legați de pământ, soluția de a scăpa de starea laodiceană este să fim luați mai sus, la Ușa

care a fost deschisă în cer.

Noi trebuie să înțelegem că suntem ființe unice pe acest pământ pentru că eu stau chiar acum în locurile cerești cu Hristos Isus.

Așadar, când vorbim despre „a merge în cer”, cum putem spune că vom merge în cer când suntem deja în cer? Noi trebuie să încetăm să mai gândim în felul vechi, denominațional și să gândim așa cum vorbesc Scripturile și cum ne-a spus profetul să privim Scripturile, deoarece suntem ființe multidimensionale. Astfel, în timp ce stau în fața voastră, voi vedeți un om aflat în această dimensiune, în timp și spațiu, dar există o porțiune din ființa mea, pe care voi nu o puteți vedea, care se află înăuntrul meu și stă chiar acum în locurile cerești cu Hristos Isus care a fost deja înviat și adus la Viață.

Cândva, noi am fost morți în nelegiuire și în păcat, dar acum, El ne-a adus la Viață, iar dacă am fost morți și apoi aduși la Viață, înseamnă că am fost înviați. Apoi, dacă am auzit Strigătul și am urcat mai sus prin Strigăt, am intrat de fapt prin Ușa deschisă în locurile cerești. Și de îndată ce am fost luat pe Ușa deschisă în cer, am fost în Duhul.

Să mergem împreună în Psalmul 27. Noi știm că atunci când a vorbit predica „Răpirea”, fratele Branham a citit din Psalmul 27.1-6:

„Domnul este lumina și mântuirea mea. De cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele. De cine să-mi fie frică?

Când înaintează cei răi împotriva mea, ca să-mi mănânce carnea, tocmai ei - prigonitorii și vrăjmașii mei - se clatină și cad.”

Vedeți, acesta este textul din predica „Răpirea”.

Care este legătura? Starea din timpul răpirii nu este una bună, pentru că există vrăjmași care se apropie de David. El are vrăjmași și prigonitori care se apropie ca să-i mănânce carnea, dar chiar ei se clatină și cad, deci nu sunt biruitori.

„Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme. Chiar război de s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aș fi.

Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de

Templul Lui.

Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă.

Iată că mi se și înalță capul peste vrăjmașii mei, care mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui, în sunetul trâmbiței, voi cânta și voi lăuda pe Domnul.

Aș vrea să mă opresc puțin aici și să frângem o porțiune din aceste Scripturi pentru că fratele Branham le-a adus în cadrul mesajului „Răpirea” și ne-a spus că atunci când va veni Domnul, El o va face, Se va coborî cu un Strigăt, un Glas și cu o Trâmbiță, acesta fiind ciclul răpirii.

Așa cum am citit, David spune aici:

„Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui.”

Așadar, există un loc tainic, în care El ne va ascunde, iar când va face aceasta, ne va pune sus pe o Stâncă pentru ca să ni se înalțe capul peste vrăjmașii noștri.

Lucrul pe care Îl face Dumnezeu întotdeauna în timp de necaz este să Își ridice poporul mai sus. De aceea, noi ajungem într-un Turn puternic; Domnul este un Turn puternic în care intră cei neprihăniți și sunt salvați, iar noi știm că în Scriptură, Piatra reprezintă descoperirea.

Înseamnă că atunci când vine timpul necazului, El ne așează picioarele pe o descoperire solidă, iar descoperirea aceea ne înalță capul deasupra tuturor vrăjmașilor noștri.

Așadar, secretul necazului este că prin el suntem ridicați mai sus. Cum ajungem mai sus? Prin Piatra descoperirii, intrând în Turnul puternic care este Stâncă descoperirii. Amin!

În Psalmul 40.1-2: scrie:

„Îmi pusesem nădejdea în Domnul, și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele.

M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii.”

Când El l-a scos pe David din groapă, i-a pus picioarele pe o Stâncă, iar când Dumnezeu ne-a scos pe noi din groapă, ne-a pus picioarele pe Stânca descoperirii. El nu ne-a pus pe nisipuri mișcătoare; Domnul nu ne-a scos din groapa cumplită, din mocirlă, ca să ne pună pe nisip, pentru că dacă ne ridică mai sus, trebuie să ne pună pe o Stâncă, pe o descoperire. Aleluia!

Aș vrea să ne oprim puțin la câteva povestioare pentru că este uimitor cum putem predica despre povestioarele spuse de fratele Branham. Noi putem predica de sute de ori despre ele, așa cum putem merge în Evangheliile și să predicăm de sute de ori despre Pildele de acolo. Așadar, fratele Branham a spus povestioare care au fost relatate în același fel în care au fost relatate și Pildele Domnului Isus.

Există două povestioare pe care el le spune de mai multe ori și despre care aș vrea să vorbesc chiar acum.

Una dintre ele este Povestea puiului din curtea găinilor. Noi suntem atât de familiarizați cu ea, încât este aproape copilăresc să continuăm să vorbim despre ea, dar adevărul este că ea continuă să se deschidă pentru că este o analogie perfectă.

Prieteni, noi trebuie să înțelegem că suntem ființe multidimensionale, iar eu nu mă pot gândi la o altă faptură care să descrie mai bine aceasta, decât vulturul, deoarece vulturul face parte din pământ, dar nu este legat de pământ. Vulturul își petrece o mare parte din viață între cer și pământ. Amin!

Unde ne petrecem cea mai mare parte a vieții noastre? Între cer și pământ.

Fratele Branham a spus că vulturul poate zbura în locurile cerești, dar poate merge și în cerurile cerurilor. Așadar, vulturul face parte din această dimensiune, face parte din creația pe care noi o numim Pământ, dar nu este legat de pământ. El poate zbura, poate trece granițele pământului, dar nu îl poate părăsi. El nu poate părăsi Pământul și să meargă printre stele, dar poate părăsi pământul și să zboare în locurile cerești, exact ceea ce pot face un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, care sunt născuți din nou.

Noi nu suntem legați de acest pământ, ci putem trece în locurile cerești în timp ce trăim pe Pământ, și petrecem majoritatea timpului nostru undeva între aceste două locuri.

În predica „Imitarea creștinismului” din anul 1957, citim:

„Cu cât urci mai sus, cu atât poți vedea mai departe. Vulturul are ochii ageri pentru a merge la acea altitudine, pentru că dacă nu ar avea ochi buni, nu i-ar fi de nici un folos să meargă atât de sus, nu ar putea vedea foarte departe.”

Așadar, el ne-a spus în diferite feluri că vulturul trebuie să fie o pasăre cu o construcție deosebită.

În primul rând, el trebuie să aibă abilitatea, să aibă structura potrivită pentru a rezista la presiunea de la înălțimea aceea mare. Dar nu-i ajută la nimic faptul că ființa lui este astfel construită încât să poată merge mai sus, dacă nu are ochi pentru a vedea când ajunge acolo, dacă nu are vederea adaptată pentru acea altitudine.

Cu alte cuvinte, de ce ar ridica El Biserica mai sus, de ce ar deschide o Ușă în cer și ar spune: „Vino mai sus!”, dacă nu ne-ar fi dat vază, viziune prin descoperire, ca să vedem unde ne aflăm când suntem acolo sus?

După ce i-a vorbit lui Ioan despre Epocile bisericilor și i-a explicat cum se vor petrece lucrurile pe pământ și ce se va întâmpla de-a lungul epocilor, Dumnezeu i-a spus: *„Acum este timpul să vii mai sus ca să-ți arăt totul de la început până la sfârșit. Nu numai Epocile bisericilor și două mii de ani de istorie, așezând câte o porțiune pe rând, ci vreau să vii mai sus, acolo unde vei înțelege desfășurarea întregii scene, de ce este totul așezat în felul în care este așezat.”*

De aceea, El a venit și a deschis Pecițile pentru că era timpul s-o facă, era timpul ca Biserica să fie ridicată mai sus și de îndată, Ea a fost în Duhul pentru că în cer a fost deschisă o Ușă. De ce? Pentru că Strigătul este începutul ciclului răpirii, iar Strigătul deschide o Ușă spre Tărâmul ceresc. Aleluia! Astfel, acum putem urca acolo sus, dar poporul pe care El l-a chemat să urce acolo sus trebuie să fie capabil să reziste, să suporte diferența de altitudine, trebuie să fie zidit, să fie pregătit. Noi nu putem să-i luăm și să-i trimitem pur și simplu acolo, ci ei trebuie să fie zidiți, construiți pentru aceasta, trebuie să aibă ADN-ul potrivit pentru a rezista când vor ajunge acolo sus, ca să fie capabili să reziste la presiunea de acolo și trebuie să aibă ochiul potrivit pentru a vedea. Cu alte cuvinte, acesta este un popor deosebit care poate vedea prin ochii unui profet, care sunt ochii Trupului. Aleluia!

Fratele Branham ne-a spus povestea puiului de vultur care a fost clocit de o găină,

prin aceasta, explicându-ne de fapt viața noastră. El ne vorbește nouă, celor care am fost cloțiți în lume și am făcut parte din sisteme denominaționale sau lumești; ne vorbește despre viața găinilor, despre felul cum trăiesc găinile, despre încercarea vulturului de a se adapta acolo, prin ce timp greu trece deoarece nu se poate potrivi cu viața de acolo, până când sosește o zi în care un alt Vultur, Vulturul mamă, vine în zbor și îl strigă, scoțând un Strigăt de Vultur, dar tot ce auzise el până atunci fusese doar un cloncănit de găină. În ziua aceea, puiul a auzit ceva diferit, un Glas din ceruri, nu de pe pământ. Vedeți? Când a auzit Glasul celei de-a patra făpturi, și vă rog să țineți minte că înainte ca puiul să vadă Vulturul, a auzit Glasul celei de-a patra făpturi, iar când L-a auzit în Pecetea a patra, în Apocalipsa 6, când a auzit Glasul celei de patra făpturi vii care este Vulturul, a privit în sus, iar când a privit în sus, a văzut o făptură ca el însuși. Amin!

Așadar, când fratele Branham a fost luat sus, când Cuvântul dinăuntru lui a fost ridicat sus în acel vas și legănat deasupra poporului, ca snop, ceea ce a adus acel Cuvânt la maturitatea secerișului va aduce și restul recoltei la maturitate.

Dar când Cuvântul a fost legănat deasupra poporului, când Viața lui Isus Hristos din acel profet a fost legănată deasupra poporului, s-a auzit un Strigăt de Vultur, iar când am privit la snopul acela legănat, am văzut o făptură ca noi înșine. Atunci, cineva dinăuntru nostru a spus: „Acela sunt eu! Acea este ceea ce trebuie să fiu eu!” Apoi, după ce mama Vultur și-a strigat puiul, acesta i-a pus o întrebare: „Cum ajung acolo sus?”, la care ea a răspuns: „Dă din aripi!” Și fratele Branham spune că puiul a început să dea din aripi, iar mai întâi a ajuns la capătul curții. S-a odihnit puțin acolo, apoi s-a ridicat puțin de pe pământ, dar nu se afla în locurile cerești. După aceea, a dat din nou din aripi și de îndată a început să se învârtă în locurile cerești.

Fratele Branham aduce aceasta ca tip, ca simbol al credinciosului adevărat.

Acum aș vrea să scoatem de aici câteva asemănări și să vorbim despre ele timp de câteva minute.

În primul rând, vreau să observați că mama vultur nu a venit niciodată în curtea hambarului ca să facă o chemare pentru găini. De ce? Pentru că Strigătul din Apocalipsa 4 este: „*Vino mai sus!*”, nu: „*Vino la Mine! Vino și alătură-te Mie!*” Deci, chemarea este pentru intrarea în ciclul răpirii, pentru a fi în Duhul și pentru a fi atras în locurile cerești. Cum suntem noi duși în locurile cerești? Prin Duhul, prin

Ușa deschisă.

Noi mergem la fel cum a mers Ioan. Lui Ioan i s-a spus: „*Vino mai sus!*”, iar el nu a întrebat: „Ce ustensile trebuie să folosesc? Ce program, ce metodă? Unde este biletul?” Totul este deja în voi deoarece ați fost construiți ca să urcați acolo sus. „Eu nu voi veni jos să te iau, dar dacă aparții de sus, ai tot ce trebuie ca să ajungi aici.”

De aceea, noi nu avem nevoie de un program pentru a ajuta tineretul, nu avem nevoie de un program pentru adolescenți, pentru adulți, ci ceea ce ne trebuie este Strigătul unui Vultur și o identificare a cine suntem, după care trebuie să luăm abilitatea dată de Dumnezeu care se află în sămânță și să dăm din aripi ca să ajungem puțin mai sus. Noi nu avem nevoie de programele omenești, pentru că Cel care ne cheamă pe noi este Strigătul Vulturului pentru un popor alcătuit din vulturi. Poporul alcătuit din vulturi nu are nevoie de ajutor ca să urce în locurile cerești.

Mulți cred că ceea ce spun este dur și se întreabă ce se întâmplă cu cei infirmi și cu alți oameni neputincioși? Printre cei duhovnicești nu există infirmi. Când privim la sămânța aleasă mai dinainte de Dumnezeu, acolo nu există infirmi, nu sunt persoane care sunt vulturi numai pe jumătate și nu există vulturi deformați. În trupul de carne, noi putem avea tot felul de neputințe, dar acestea nu există și pe Tărâmul duhovnicesc. Pe plan duhovnicesc, voi ați fost creați astfel încât să puteți zbura în locurile cerești. Mama Vultur nu a putut să vină jos ca să vă ajute să zburați, ci a fost nevoie ca voi să fiți construiți astfel încât să puteți zbura.

Uneori, oamenii spun că ei sunt vulturi, dar nu au abilitatea de a zbura. Nu le-ar ajuta la nimic dacă ceilalți vulturi ar veni jos și ar spune: „Dă mai tare din aripi! Mai încearcă odată! Poate ar trebui să alergi puțin, iar apoi să încerci să zbori.” Dacă este vultur, va zbura pentru că vulturul zboară!

De aceea, mama vultur nu-și hrănește puiul la nesfârșit, ci când știe că este vremea ca puiul ei să zboare, când penele pentru zbor sunt crescute, ea se ridică și începe să dea din aripi îndepărtând tot acel puf de pe puiiții ei, ca să li se întărească aripile pentru zbor. Apoi, îndepărtează paie și crengile din cuib. Vedeți? Când vine timpul ca puii să zboare, mama nu-i mai hrănește, dar nici nu-i abandonează deoarece știe că în ei este capacitatea de a zbura. Acel pui este rânduie mai dinainte să meargă în sus prin Ușa deschisă.

De aceea, să nu încercați să vă opuneți atunci când Dumnezeu îndepărtează toate lucrurile confortabile din viața voastră, ci lăsați-L să se ocupe de acel pui de vultur pentru că El îndepărtează anumite lucruri ca să vă silească să dați din aripi, ca să vă scoată din starea actuală în care vă aflați. Noi dorim să ținem toată lumea în puf, confortabil, bine hrăniți și fericiți, dar mama vultur își lasă puii să flămânzească pentru că dacă nu zboară, vor muri.

Din punct de vedere duhovnicesc, dacă puiul de vultur nu zboară, va muri. Voi trebuie să zburați singuri prin Ușa deschisă! Trebuie s-o faceți singuri, fără ajutor sau sprijin din partea cuiva. În calitate de fiu sau fiică a lui Dumnezeu, născuți din nou, voi trebuie să zburați prin Ușa deschisă. Amin!

De aceea, Dumnezeu nu lasă totul la latitudinea noastră, ci Se ocupă El însuși de antrenamentul puilor Săi. Dacă vedeți viața cuiva în haos, dacă în jurul lui este numai presiune, disconfort, neliniște, necazuri și dureri de cap, acesta este un lucru bun. Este un lucru bun pentru că Dumnezeu îi spune: „Zboară! O poți face, zboară!” Uneori, voi trebuie să ajungeți într-o stare atât de jalnică, încât să fiți dispuși să faceți o săritură. Cândva, mama vultur obișnuia să ducă câte un iepure în cuib, dar vine o vreme când zboară cu el pe deasupra cuibului și se așează undeva spunând: „Aici este iepurele. Este al vostru, așa că veniți aici să-l luați!”

Mama Vultur nu își va mai hrăni copiii cu lingura; Dumnezeu nu vă va mai hrăni cu lingura, nu va mai lăsa ca totul să fie bine și confortabil pentru voi, pentru că nu Se teme să vă treacă prin greutăți. El va îngădui să trecem prin greutăți, necazuri, condiții austere, pentru că vrea să ne silească să ne ridicăm puțin mai sus.

Când a mers David în camera tainică a Cortului? Când a mers El sus pe Stâncă? Atunci când vrăjmașii au vrut să-i mănânce carnea și toată oștirea era împotriva lui, David a intrat în Cort, în camera tainică, sus pe o Stâncă. De îndată ce vulturii zboară și ajung în aer, este foarte greu să mai fie ținuți pe pământ. Odată ce un vultur zboară prin acea Ușă deschisă a descoperirii și intră în locurile cerești, prin Duhul, este greu să-l mai aduci înapoi pe pământ.

Fratele Branham ne-a vorbit despre vulturul care a fost ținut jos pe pământ, de o furtună, în Colorado, unde se afla la vânătoare. Aceasta este cea de-a doua poveste despre vultur, la care aș vrea să mă opresc. El era silit să stea acolo jos, iar fratele Branham a văzut veverița aceea care se agita și pâlăvrăgea. La început, a crezut că veverița vorbea cu el și s-a întrebat: „Oare ce spune?”, dar deodată și-a

făcut apariția un vultur mare și s-a așezat pe o creangă, iar atunci a înțeles că veverița se agita din pricina vulturului. Dar vulturul doar s-a uitat la ea. Deși ea pălăvrăgea, el nu a spus nimic, ci doar a privit-o. Acolo era și fratele Branham, un vânător cu pușcă. Vulturul s-a uitat și la el, iar fratele Branham a spus în mesajul „Așa cum își scutură vulturul cuibul”: „*Nu te voi răni, pentru că eu am respect pentru cineva cu un asemenea curaj.*” Dar după aceea s-a gândit: „*Mă întreb dacă aș putea să-l sperii.*” Astfel, a început să vorbească cu el și i-a zis: „*Aș putea să te împușc!*”

Fratele Branham a spus că vulturul privea într-o parte, apoi s-a uitat la veverița care pălăvrăgea, iar când a zis: „*Aș putea să te împușc!*”, vulturul l-a privit ca și cum ar fi zis: „*Chiar crezi aceasta?*” Îmi place aceasta! Apoi, fratele Branham a spus: „*De ce nu se teme el? Pentru că avea încredere în aripile cu care a fost înzestrat. Știa că cu ele putea zbura înainte ca glonțul să iasă din pușcă; înainte ca el să apuce să tragă, ar fi zburat printre ramuri în locurile cerești și ar fi scăpat.*” După aceea, fratele Branham a întrebat: „*Ce sunt acele aripi? Noi trebuie să avem credință în aceste aripi, dar ce sunt ele? Vechiul și Noul Testament. Amin! Credința în Cuvântul lui Dumnezeu că El va lua vulturii și-i va duce departe de pericol.*”

Eu m-am gândit la aceasta și am înțeles că soluția la problema vulturului era să mergă mai sus. El era pe pământ, dar se afla acolo temporar pentru că nu aparținea de locul acela, ci de locurile cerești, apoi era pălăvrăgeala aceea despre care fratele Branham spune că este: „*Zilele minunilor au trecut! Dumnezeu nu mai lucrează așa!*”

Ceea ce vreau să vedeți aici este că vulturul nu răspunde niciodată la pălăvrăgeala veveriței. Mă întreb dacă nu cumva, de multe ori când suntem prinși într-o dezbatere, nu suntem decât o veveriță care pălăvrăgește împotriva alteia, pentru că vulturii nu pălăvrăgesc! Noi trebuie să fim atenți să nu fim atrași în dezbateri religioase, în dezbateri teologice, în pălăvrăgeala acelei veverițe care spune: „*Zilele minunilor au trecut! Dumnezeu nu mai lucrează așa! etc.*” Soluția nu este să spunem: „*Greșești! Privește la textul acesta biblic!*”, ci soluția a fost și este să zburăm mai sus. Soluția este să ne întoarcem înapoi la descoperire, să zburăm mai sus în ea, pentru că în acea descoperire putem scoate un strigăt de vultur ca să vedem dacă mai există vulturi jos pe pământ. Strigătul Vulturului nu s-a auzit pentru a chema veverițele sau găinile, ci s-a auzit pentru a-i chema pe vulturi. Foarte mulți oameni sunt descurajați pentru că se gândesc: „*Niciodată nu mă ascultă nimeni! Nimeni nu este de acord cu mine și nu am adus nici măcar un*

suflet la Mesaj!" Voi nu sunteți aici ca să convertiți găini sau orice altceva, ci doar vulturi, iar vulturii sunt păsări rare. Slujba voastră este să strigați și să vedeți dacă este cineva care dă din aripi, nu să faceți vulturi din veverițe pălăvrăgioaice, nici ca să le faceți să fie de acord cu voi, deoarece chiar dacă o veveriță este de acord cu voi, nu va putea zbura niciodată.

Așadar, soluția problemei nu este pe pământ, ci sus în aer.

Apoi îl vedem pe vânător. El stătea cu arma alături și spunea: „Nu știi că te pot împușca?” Dar vulturul i-a zis: „Chiar crezi aceasta?”

Acest lucru mi-a amintit de clipa în care Isus a stat înaintea lui Pilat. Pilat l-a zis: „Nu știi că eu am puterea să te răstignesc sau să te eliberez?”, dar Isus s-a uitat la el și i-a răspuns: „Chiar crezi aceasta?” De ce i-a spus aceasta? Pentru că acolo se afla un Vultur care știa că putea fi izbăvit în orice clipă. El știa aceasta! Astfel, El i-a spus lui Pilat: „Tu n-ai avea nici o putere, dacă nu ți-ar fi fost dată de sus!”

Acesta este felul în care vorbesc vulturii. El avea să fie răstignit, dar nu din pricina puterii lui Pilat, a fariseilor, saducheilor sau din pricina puterii lui Irod. El nu urma să fie răstignit din pricina puterii acelor oameni, ci pentru că așa spunea Cuvântul. Astfel, când Pilat a spus: „Te pot ucide!”, El i-a răspuns: „Chiar crezi aceasta?” Vulturul nu se temea de nimic pentru că El fusese deja în locurile cerești, fusese deja acolo unde avea să meargă, acolo unde nu putea ajunge nimeni de pe pământ.

Prieteni, creștinii nu se tem de nimic! De ce? Pentru că noi am fost deja în locurile cerești, am fost deja prin ușa deschisă și știm cum este să fim în legătură cu Dumnezeu cel viu, noi știm cum este să vedem de unde am venit, încotro ne îndreptăm și tot ce se întâmplă între aceste lucruri; noi am fost ridicați atât de mult deasupra pământului încât am văzut ce a fost înainte de crearea timpului, până când vor veni jos un cer nou și un pământ nou. Noi am văzut totul! Am fost în locuri în care am văzut mai multe lucruri decât a văzut orice om care a umblat pe acest pământ. Și pentru că am fost deja în locurile cerești, nu ne temem să mergem acolo.

De aceea, dacă cineva ne amenință cu moartea, moartea nu este decât o ușă de intrare în dimensiunea a șasea. Noi am fost deja în locurile cerești, așa că nu ne temem să ne întoarcem acolo. Noi stăm în locurile cerești în Hristos Isus, deci nu ne mai temem deloc că putem muri. Trupul acesta poate înceta să mai respire, dar

noi nu putem muri; trupul acesta poate putrezi în mormânt, dar noi nu putem putrezi. Partea din noi care a urcat sus prin Ușa deschisă, nu poate muri. Voi nu mă puteți răni și nu mă puteți opri! Nimic din tot ce faceți, nu mă poate opri să zbor mai departe! Mă puteți arunca într-o groapă, dar nici aceasta nu mă poate opri să zbor prin Ușa deschisă!

Pavel și Sila au fost aruncați în temniță, înlănțuiți și cu picioarele în butuci, dar deși se aflau în acea temniță, erau în locurile cerești.

De îndată ce vulturii au fost în cer, prin Ușa deschisă, nu mai există nimic să-i poată opri să zboare, nu mai pot fi ținuți pe pământ.

Atunci, mama vultur a strigat, iar puiul de vultur a răspuns. Mama vultur nu s-a coborât pe pământ ca să înceapă o dezbatere cu găinile pentru a-l convinge pe puiul de vultur că el nu este o găină, ci un vultur, și astfel să-l facă s-o asculte și să ia lecții de zbor ca să zboare.

De ce noi nu mărturisim ca și lumea? Noi nu încercăm să-i convingem pe oameni de nimic și nu spunem: „Acestea sunt cele cinci puncte ale drumului, apoi te vom conduce în rugăciune și te vom declara salvat.”

Prieteni, noi nu suntem aici ca să convertim găinile, ci ca să-i chemăm pe vulturi.

Așadar, mama vultur nu s-a coborât în curtea găinilor, pentru că ceea ce trebuie să înțelegem noi este că vulturii nu sunt construiți pentru pământ. Găinile vor fi superioare vulturului de fiecare dată în curtea lor. Vulturii au gheare mari, iar când umblă se dau înapoi ca și cum ar sta pe călcâie și pășesc foarte ciudat deoarece nu sunt construiți pentru pământ, ci pentru aer, pentru văzduh. Am văzut o fotografie cu un vultur care încerca să meargă, dar se vedea că nu poate merge repede și nu avea cum să ajungă prea departe așa. Vulturul are un cioc încovoiat, cu care ia ceva și zboară mai departe. El nu a fost construit să umble cu găinile, să se hrănească împreună cu ele sau ca să facă ce fac găinile. Vulturul nu a fost construit pentru nimic ce se află pe pământ, ci a fost construit pentru cer, pentru cele cerești.

Înseamnă că noi trebuie să fim foarte atenți să nu ne coborâm jos pe pământ pentru a rezolva problemele noastre, deoarece niciodată nu vom rezolva nici o problemă pe pământ. Dacă aveți probleme pământești, voi nu le veți rezolva niciodată într-un fel pământesc pentru că soluția pentru vultur este să zboare

Întotdeauna mai sus. Ați înțeles aceasta? Există un singur loc în care șarpele nu poate să-l muște pe vultur, iar acela este când vulturul zboară în aer. El poate să-l muște numai dacă cuibul vulturului este într-un copac sau pe o stâncă, pentru că șarpele se poate urca și într-un copac și pe o stâncă. Astfel, dacă aterizați pe o stâncă, să nu stați mult acolo, ci să vă întoarceți la cele cerești, pentru că cu cât stați mai mult pe acest pământ, șansele să fiți mușcat de șarpe, cresc. Șarpele poate ajunge în crăpătura stâncii și în pom, dar nu poate zbura prin Ușa deschisă. Așadar, când vulturul își deschide aripile și merge prin Ușa deschisă, prin Duhul descoperirii, nu poate fi atins de șarpe.

Singura dată când vă poate atinge, este atunci când vă întoarceți înapoi pe pământ. De aceea, noi venim la biserică de fiecare dată când sunt deschise ușile, citim Biblia și Mesajul zilnic și avem o viață de rugăciune, pentru că acolo nu ne poate atinge. Satan încearcă să ne facă să stăm puțin jos, să stăm în cuib, să venim jos pe pământ, pentru că acolo putem fi mușcați de un șarpe, dar noi trebuie să venim doar puțin jos, după care ne ridicăm înapoi sus. Aleluia!

Diavolul este foarte șiret și întotdeauna încearcă să ne determine să ripostăm în curtea găinilor. El încearcă să ne facă să gândim: „Eu sunt vultur și pot mânca găini.” Adevărul este că noi nu putem prinde niciuna când suntem pe pământ, deoarece ne pot întrece, pot vorbi mai mult decât noi și pot face orice cât timp stăm jos pe pământ. Ele zic: „Vino aici jos și vorbește cu mine, mare vultur!”, dar voi să nu vă umflați în pene și să ziceți că puteți avea oriunde și în orice timp o discuție cu ele. Singurul timp în care putem avea o discuție este când ne aflăm în locurile cerești, când am prins descoperirea, când suntem în Cuvânt și când trăim pe Tărâmul acela. Atunci suntem de neatins.

Așadar, diavolul a încercat întotdeauna să ne determine să venim jos. Acesta este șiretlicul lui întotdeauna, aceasta este bătălia, pentru că el încearcă să folosească circumstanțe, încercări, dureri de cap prin care să-l determine pe vultur să vină jos. Ați înțeles? Acesta este motivul pentru care noi nu am văzut nici măcar odată rezolvarea unei singure probleme din viața noastră, într-o stare pământească: „Am o problemă financiară, de aceea trebuie să lucrez mai mult timp!” Nu aceasta este soluția!

„Am probleme de familie pentru că eu și soția mea nu ne înțelegem, dar dacă-i cumpăr un buchet de flori și o cutie de bomboane, totul va fi bine.” Nu va funcționa, prieteni, pentru că va mânca bomboanele, iar după aceea se va întoarce

din nou împotriva voastră. Singura soluție pentru problema aceasta este să fim luați sus, în descoperire, prin Ușa deschisă, pentru că de îndată ce ajungem destul de sus pentru a avea o privire de ansamblu și reușim s-o poziționăm în timp, în perspectiva lui Dumnezeu, totul se rezolvă.

Poate ziceți: „Nu reușesc să găsesc o soluție la problemă.” De ce nu zburați sus de tot până Îl întâlniți pe IeHoVaH-Jireh și să-L lăsați pe El să Se îngrijească de problema voastră? Voi nu veți rezolva niciodată problemele pământești pe pământ, ci numai în locurile cerești, numai prin Ușa deschisă.

Aș vrea să vă citesc ceva din predica „Orbul Bartimeu” din anul 1957:

„Avem prea multe lucruri lumești în mintea noastră. Dacă le-am pune deoparte și ne-am gândi la El și la venirea Lui care este aproape, în biserică ar fi mai multe descoperiri și putere.”

Vedeți tactica vrăjmașului? Dacă vă poate ocupa mintea cu probleme și lucruri pământești, nu vă mai puteți concentra pe lucrurile cerești și nu veți putea birui. Astfel, soluția la problemă este să punem deoparte lucrurile minții și să ne concentrăm asupra lui Hristos, pentru că atunci vom vedea cum vor veni în biserică mai multe descoperiri și putere.

„Dar noi continuăm să ne gândim: „Ce voi face mâine? Ce voi face săptămâna viitoare? Îmi voi putea păstra slujba? Va fi aceasta...” Toate lucrurile acestea sunt în mâna lui Dumnezeu, voi gândiți-vă la Hristos!”

O, Doamne! Isus ne-a spus să nu ne gândim la ce vom mânca și cu ce ne vom îmbrăca. Lumea va spune că suntem nebuni, dar El a spus să nu ne gândim la ziua de mâine, pentru că ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Astăzi este ziua, acum este momentul în care doresc să trăiesc în cele cerești; eu vreau să stau pe Tărâmul descoperirii, vreau să zbor și să văd ce se întâmplă printr-o perspectivă mai mare, vreau să-L las pe Dumnezeu să se îngrijească de ceea ce voi îmbrăca, de ceea ce voi mânca, de ce voi conduce. Să-l lasăm pe El să Se îngrijească de toate aceste lucruri.

În predica „Credința Mariei”, citim:

„Știți, de obicei când ne gândim la Dumnezeu și ne concentrăm asupra Lui, El Se apropie de noi.”

De multe ori, când plătesc facturi sau note de plată, simt că vine peste mine un duh care nu este Duhul Sfânt. De ce spun aceasta? Pentru că încep să devin frustrat, neliniștit și nervos. Poate voi nu aveți această problemă, dar majoritatea oamenilor o au. De aceea, de îndată ce sunt plătite facturile și totul este pus în balanță, lăsați totul deoparte și întoarceți-vă repede la Hristos. Nu vă mai îngrijați, pentru că nu puteți adăuga nimic la statura voastră prin faptul că vă faceți griji. Adevărul este că nu puteți face nimic.

Fratele Branham a spus: *„Dacă aș fi în închisoare și ar urma să fiu executat a doua zi dimineața, nu mi-aș face nici o grijă cu privire la aceasta. Voi v-ați face? Poate ziceți: „Nu știu, pentru că nu am fost în închisoare și nu am stat niciodată în fața unei execuții.”*

„Eu nu mi-aș face griji cu privire la aceasta.”

Apoi, a adăugat: *„Faptul că vă îngrijați nu poate schimba nimic, de aceea, singurul lucru pe care puteți să-l faceți este să aveți credință. Poate cineva întreabă: „Ce ar putea face credința?” Credința m-ar scoate afară.”*

Credința este singura care poate schimba circumstanțele. Grijiile nu pot schimba niciodată nimic. Este imposibil să schimbăm o situație prin griji, neliniști sau stres. Imposibil! Dar de ce nu vă scuturați odată de praful pământului? De ce nu vă puneți o casetă și să începeți să zburați în cele cerești, lăsându-L pe Dumnezeu să se îngrijească de problemele voastre?

Fratele Branham nu ne-a vorbit despre responsabilitatea noastră, despre plata facturilor, nu ne-a spus să așteptăm să primim bani de undeva și nu ne-a învățat că a fi responsabil din punct de vedere financiar face parte din a trăi o viață duhovnicească, din a ține Cuvântul. El nu s-a referit la aceasta, ci ne-a spus:

„Să nu lăsați nici un lucru pământesc să vă târască jos pe pământ! Nu lăsați ca o casă, o mașină, ceva de la serviciu sau orice alt lucru să vă târască jos, ci stați departe de acest loc pentru că niciodată nu veți câștiga pe pământ! Singurul loc în care veți avea biruință este în aer, prin Ușa deschisă, prin Strigăt.” Îmi place aceasta!

„Eu cred că aceasta este una din marile probleme ale oamenilor de astăzi. Avem prea multe lucruri pe cap. Chiar și când venim la un serviciu de vindecare, se pare că ne gândim: „Păi, în seara aceasta nu am primit număr de rugăciune!”

În altă parte, fratele Branham a spus: „*Este nevoie să cugetăm asupra Domnului pentru ca El să vină în prezența noastră.*”

De ce este nevoie pentru a ajunge în prezența Domnului? Este nevoie să cugetăm, să ne gândim la El:

„Așa este întotdeauna. Când ne gândim la aceste lucruri, Hristos Își face apariția.”

Am înțeles aceasta? Acest lucru nu îl facem numai miercurea sau duminica, pentru că biruința pe care o avem în viața noastră depinde de cât de mult timp petrecem în văzduh. Există o relație directă între cât de mult timp petrecem prin Ușa deschisă și biruința pe care o avem în viață. Să nu spuneți niciodată că Cuvântul poate eșua, pentru că El nu eșuează niciodată.

Există o mare diferență între Avraam și Lot. Astfel, Avraam nu ar fi putut să-l salveze niciodată pe Lot pentru că Lot nu era un vultur. Când s-a făcut separarea, Lot a mers jos în Sodoma, dar Avraam a stat deoparte. Avraam nu a putut merge în Sodoma pentru a-l salva pe Lot, ci a trebuit să stea separat ca să-l salveze, pentru că a devenit un mijlocitor. Lot era în curtea găinilor, se comporta ca găinile și trăia ca ele, dar Avraam era la un alt nivel, pe o altă culme și pentru că a stat deoparte de curtea găinilor, când a venit nimicirea lor, se afla într-un loc de mijlocire. Atunci, a putut mijloci înaintea lui Dumnezeu pentru că el nu se afla în același loc în care se afla Lot.

Înseamnă că voi nu puteți salva pe nimeni mergând în curtea găinilor, ci trebuie să stați în locurile cerești în Hristos Isus. Atunci puteți mijloci, puteți striga ca un vultur, puteți oferi o șansă de răscumpărare, dar nu puteți merge în Sodoma! Nu a contat cât de mult l-a iubit Avraam pe Lot datorită legăturii lor de sânge, el nu a putut să-l salveze în Sodoma, nu a putut să-l salveze decât atunci când s-a separat într-un loc ceresc.

Dar Lot gândea altfel. El era prins în gândirea denominațională, era acolo, lua parte la programele lor și se comporta ca și o găină. El încerca să meargă acolo unde erau oamenii și să fie ca ei. Lot încerca să poarte hainele Sodomei: blugi la modă, predica de la amvon într-un tricou pentru că încerca să coboare acolo unde erau găinile, să aibă o relație cu ele ca să poată fi salvate. Funcționează? Vi-l puteți imagina pe Avraam mergând acolo jos și procedând la fel ca Lot? Puteți să-l vedeți pe Avraam venind în felul acesta ca să-l salveze pe Lot? Nu, domnilor! Aceasta a încercat să facă Lot: el a vrut să aibă o biserică atractivă pentru Sodoma, iar

fratele Branham ne-a spus că a devenit primarul Sodomei și a intrat pe tărâmul politic. De ce? Pentru că atunci biserica putea să influențeze politica și astfel, putea să schimbe Sodoma.

Cum putem schimba noi Sodoma ca să nu mai fie Sodoma? Vă întreb: Lot a schimbat ceva prin activitatea sa religioasă și prin faptul că era activ și pe scena politică?

Acesta este motivul pentru care eu cred că este pur și simplu ridicol faptul că creștinii încep să vorbească despre republicani și democrați, despre politică! Este cel mai prostesc lucru pe care l-am auzit vreodată. De ce vorbesc vulturii despre lucruri pământești? Toată politica este de la diavol, toată! Și fiecare națiune se află sub controlul Satanei.

Spune Scriptura aceasta? Da, așa spune Biblia. Atunci, de ce ne pierdem timpul cu dezbateri politice și ne comportăm ca Lot, încercând să schimbăm politica Sodomei, încercând să schimbăm Sodoma? Lot nu a putut să schimbe Sodoma, ci Sodoma l-a schimbat pe el. Pentru credincioși, problemele politice sunt prostii.

Lot a încercat să devină primar, ca să intre în politică și să schimbe lucrurile. Dar a reușit să schimbe ceva? Nicidecum! Sodoma l-a schimbat pe el. L-a adus într-un asemenea loc, încât atunci când au venit îngerii la el, Lot a fost dispus să-și dea fetele fecioare la sodomiți, pentru că nu avea încredere în puterea lui Dumnezeu. El și-a vândut familia pentru acea poziție.

Prieteni, noi trebuie să înțelegem că singurul fel de a ajuta lumea aceasta este prin separare. Noi trebuie să zburăm mai sus, să stăm în locurile cerești și să strigăm strigătul Vulturului, pentru că acesta este singurul lucru care poate salva lumea. Noi nu putem merge jos în curtea găinilor, să cloncănim și să râșchiam ca să salvăm pe cineva! Nu va funcționa, prieteni, pentru că singurul care atrage este Cuvântul: „*Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele nu merg după un alt glas.*” Ele vor veni prin Glas.

Avraam era atât de sus încât vedea tot ce se petrecea, dar Lot era înțepenit pe pământ și nu putea să-și vadă nici măcar propria stare. El nu a putut vedea nici măcar că cetatea urma să fie nimicită, nu știa că sosise timpul sfârșitului. Lot nu știa că urma să cadă foc din cer, dar Avraam știa pentru că el se afla într-un loc diferit. Din locul în care se afla, el a putut vedea ce urma să se întâmple în Sodoma, dar Lot nu a putut vedea nimic.

Multe din fecioarele neînțelepte pot vedea curva și pot spune că este vorba de biserica catolică, de Vatican, de Roma. Pot spune că ea este curva din Apocalipsa 17, dar niciuna din fecioarele neînțelepte nu pot vedea curvele. Vedeți? Ei pot vedea curva, dar nu pot vedea curvele. De ce? Fiindcă pentru aceasta este nevoie să mergă mai sus.

Mulți oameni spun că biserica catolică este duhul antihrist, dar fiicele curvei stau pe un sistem al curvei; ele numesc curva, curvă, dar stau pe un sistem al curvei și nu au nici un fel de viziune cu privire la aceasta, pentru că se află în curtea găinilor. Dar noi trebuie să zburăm mai sus! Trebuie să zburăm atât de mult în cerc încât să putem privi în jos și să spunem: „Acolo este curva, acolo sunt fiicele ei, acolo sunt Epocile Bisericii, acolo sunt Pecețile, Trâmbițele. Eu pot vedea tot Planul lui Dumnezeu, știu cine sunt, știu ce s-a întâmplat în lumea aceasta.” Vedeți? Totul a fost dezvăluit în fața ochilor noștri. Ce a făcut aceasta? Faptul că ne-am urcat mai sus. Noi nu am găsit aceste lucruri pe pământ și nu am văzut curva și curvele stând pe pământ, ci ne-au fost aduse la cunoștință pentru că am urcat prin Ușa deschisă.

Noi știm că ne aflăm în epoca Miresei, știm că ne aflăm între al șaselea și al șaptelea Potir. De ce știm toate acestea? Pentru că ne-am suit mai sus prin Ușa deschisă. Această Mireasă nu poate fi înșelată pentru că șarpele nu poate s-o muște atunci când se află în aer. Aleluia!

Care este soluția la problema voastră? Zburați mai sus. Poate ziceți: Dar tu nu cunoști starea familiei mele!” Vă garantez că dacă zburați prin Ușa deschisă, Dumnezeu Se va îngriji de problemele familiei voastre.

Puterea lui Dumnezeu nu este mică, dar El nu ne poate șterge greșelile. Ce înseamnă aceasta? Că dacă semănăm o sămânță, trebuie să culegem o recoltă. Dacă ar opri acest proces de dragul vostru, Dumnezeu ar trebui să mergă înapoi și să refacă ceea ce a făcut în Geneza, unde a spus că „*fiecare sămânță va da rod după soiul ei.*” Astfel, dacă ați semănat o sămânță rea, dacă ați provocat o recoltă rea, va trebui să așteptați până când se coace acea recoltă.

Soluția este să semănăm o sămânță bună acum. Dacă ați semănat o sămânță în pământ, trebuie să aveți o recoltă pentru că aceasta este Legea lui Dumnezeu. Dar soluția nu este să rămânem pe pământ, ci trebuie să ne ridicăm în aer, iar pe măsură ce adunăm recolta, să semănăm în locul ei semințe bune. Dar nu ne vom

rezolva niciodată problemele pe pământ.

Viața este plină de presiuni și de necazuri, dar când a umblat pe acest pământ, Isus a fost un Vultur, Vulturul cel mare. El a putut ajunge atât de sus încât atunci când Petru l-a zis: „*Să Te ferească Dumnezeu să Ți se întâmple așa ceva*”, în timp ce le explica ce urma să se întâmple, El i-a putut spune: „*Înapoia Mea, Satano!*” El nici măcar nu privea la Petru, ci la duhul din spatele lui Petru. Isus Se afla într-un punct foarte înalt și putea vedea tot ce se întâmplă. El putea spune: „Acesta este Satan care încearcă să Mă amăgească, pentru a Mă împiedica să-Mi duc însărcinarea la bun sfârșit.” Isus era atât de sus, încât atunci când era bătut de soldați și scuipat, când toți râdeau de El și L-au atârnat pe cruce, a putut spune: „*Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac. Ei sunt doar niște găini din curtea găinilor și nu pot vedea ceea ce văd Eu.*”

De aceea, noi nu luptăm împotriva cărnii și a sângelui; nu luptăm împotriva oamenilor pentru că putem zbura mai sus și putem vedea.

Odată când se ruga, fratele Branham a spus: „*O, Doamne, ei ne vor urî așa cum Te-au urât și pe Tine!*”, după care a adăugat: „*Dar nu pe Tine Te-au urât, Doamne, ci Cuvântul care Se afla înăuntrul Tău.*”

Vedeți? Ei nu ne urăsc pe noi, ci Cuvântul care Se află înăuntrul nostru.

El a zburat atât de sus încât a putut vedea ce avea loc din punct de vedere spiritual, pentru că nu este o luptă firească, ci una duhovnicească.

Problemele din casele voastre nu sunt bătălii firești, ci sunt bătălii duhovnicești; problemele de la locul vostru de muncă, nu sunt probleme firești, ci duhovnicești, iar dacă luptați firește, nu veți birui niciodată pentru că ei sunt unși duhovnicește.

Individul care îndreaptă degetul spre voi pentru a apăsa locul unde vă doare, este uns de diavol ca să facă aceasta, iar dacă voi îi răspundeți în același fel, sunteți unși de același diavol ca să faceți aceasta. Voi trebuie să zburați puțin mai sus și să spuneți: „Nu este omul, ci este duhul acela care încearcă să ajungă la mine prin el! Dar nu voi cădea în plasa acestui truc ieftin, pentru că eu sunt un fiu al lui Dumnezeu, sunt un vultur și am vederea unui vultur. Omul acela este numai un vas pe care diavolul îl folosește ca să ajungă la mine. Dumnezeu să aibă milă de acel biet vas care nici măcar nu știe că este uns de diavolul, și Doamne, mustru acel demon ca să rămână înapoia acelu vas!”

Vedeți ce poate face viziunea unui vultur? Va schimba întreaga voastră perspectivă, prieteni. Viziunea unui vultur ne va da o înțelegere corectă a istoriei.

De ce au venit puritanii în America? Pentru libertate religioasă, pentru a scăpa de biserică și de stat. Ei au venit în America pentru că Apocalipsa 13 spune că fiara trebuie să se ridice din pământ. Da, ei au dorit libertate religioasă și au fost folosiți de Dumnezeu ca să ridice pe acest Pământ o națiune creștină, o națiune care să arate ca un miel, dar care avea să vorbească la fel ca și un balaur. Acesta a fost Planul lui Dumnezeu ca să aducă la împlinire Apocalipsa 13.

De ce au traversat oceanul în America? De ce au trecut prin neazuri? De ce au întemeiat colonii? De ce au trecut prin foamete și dureri ca să întemeieze o comunitate creștină? Din pricină că în Apocalipsa 13, Ioan a văzut o fiară care se ridica din pământ. Aceasta este ceea ce i-a împins pe puritani dincolo de ocean.

Așadar, viziunea unui vultur vă va explica toată istoria umanității dacă o puteți avea.

Isus a avut viziunea unui Vultur. Scriptura spune că El știa cine urma să-L vândă, iar noi ne punem următoarea întrebare: „Cine l-a făcut apostol pe Iuda? El era fiul pierzării, era de la început un diavol, iar Dumnezeu știa că el era cel care avea să-L vândă. Cine l-a făcut apostol pe Iuda? Isus Hristos. Inima lui era inima unui hoț, de aceea l-a vândut pe Isus pentru bani. Așadar, cine l-a făcut casier? Cine i-a dat punga? Isus. De ce a făcut aceasta? Fiindcă avea nevoie de Iuda pentru a împlini Scripturile. De aceea, Isus nu s-a luptat niciodată cu Iuda, pentru că Iuda își împlinea soarta.

Moise nu s-a luptat cu Faraon pentru că Dumnezeu a spus: „L-am ridicat pentru acest timp și i-am împietrit inima!” Așadar, Dumnezeu l-a ridicat pe Faraon în acea poziție, pentru ca El să aibă toată slava. De aceea, Moise nu l-a ucis pe Faraon, nu s-a luptat cu el, nu l-a numit în nici un fel și nu a spus nimic rău despre el, ci s-a supus în totul lui Dumnezeu. El știa că Dumnezeu l-a pus pe Faraon în acea poziție ca să-l îplinească voia și că totul era așa cum trebuia să fie.

Poate ziceți: „Oh, dacă s-ar putea schimba aceste lucruri!”, dar totul este exact așa cum trebuie să fie, prieteni.

De aceea, noi nu-i vorbim de rău pe demnitari. Vedeți? Moise nu s-a luptat cu Faraon, ci a stat sus, la Ușa deschisă, și pentru că a stat acolo, Dumnezeu l-a

ajutat să cucerească o putere a lumii din acele zile. Cum a ajuns să fie Egiptul o națiune atât de puternică? Din pricina lui Iosif și a foametei. Iosif era în închisoare când Faraon a avut visul cu cele șapte vaci grase și cu cele șapte vaci slabe, și pentru că a putut să i-l tălmăcească și i-a spus: „Vor fi șapte ani de belșug, iar după aceea vor urma șapte ani de foamete.”, Faraon l-a scos din închisoare, l-a pus la conducere și i-a spus să se ocupe de toate lucrurile. Astfel, Iosif a creat un sistem prin care a cumpărat tot pământul de la egipteni, pentru Faraon, și a făcut din Faraon o supra-putere.

Deci, cum a ajuns Faraon acolo? Din pricina lui Iosif. De ce? Pentru că Dumnezeu nu voia să doboare o națiune mică și slabă, ci voia să doboare o supra-putere. Vedeți? Iosif a lucrat pentru sistemul fiarei și a ridicat economia, puterea și sistemul fiarei. De ce? Pentru că Dumnezeu urma să vină și s-o distrugă.

Primul mesaj adus de fratele Branham, a fost un mesaj ecumenic. Astfel, el a spus: *„Să uităm toate diferențele dintre noi, să lăsăm jos toate barierele și să venim împreună.”* Vedeți? Fratele Branham predica ecumenismul, iar când a început să se ridice sistemul ecumenic, l-a condamnat. Dar el a pornit rostogolirea mingii. De ce? Pentru că Dumnezeu avea nevoie de mișcarea ecumenică.

Noi nu ne luptăm cu acele lucruri, nu ne înfuriem și nu strigăm pentru că ele sunt exact acolo unde trebuie să fie. Astfel, dacă intrați în politică și vorbiți de rău un politician sau altul, aveți un duh greșit, pentru că fratele Branham a spus: *„Ceasul ticăiește exact la timp”*, deci totul este exact cum ar trebui să fie. Puteți crede aceasta?

Isus l-a ales pe Iuda, dar el a fost de la început un fiu al pierzării, un diavol. El l-a ales pentru un scop.

Cum este cu oamenii care au vândut Mesajul, care s-au întors împotriva Lui, scriu comentarii împotriva Lui și Îl vorbesc de rău? Ei fac exact ceea ce trebuie să facă, pentru că la sfârșitul timpului, vor fi batjocoritori. Ei trebuie să fie, iar dacă noi începem o contradicție cu batjocoritorii aceștia, ne aflăm în curtea găinilor.

Prieteni, nu veți câștiga teren și nu veți ajunge nicăieri, de aceea, lăsați-l pe batjocoritor în pace, pentru că el se află sub o ungeră spirituală. Lăsați-l să pălăvrăgească și luați-vă zborul pentru că acolo sus este liniște. Acolo nu veți mai auzi gălăgia de pe pământ. Da, noi suntem în locurile cerești de unde putem vedea totul: Eufratul a secat și împărații pământului se mișcă. Totul este cât se poate de

clar de acolo de sus.

Care este problema bisericilor? De ce nu mai este moralitate? Pentru că a secat Eufratul. Așa trebuie să fie. Moralitatea trebuie să ajungă la pământ, pentru că la venirea Fiului omului trebuie să fie la fel ca în zilele Sodomei. Nu lăsați să vă crească tensiunea nici măcar cu o cifră din pricina Sodomei, a guvernării sau a politicii, pentru că totul este exact cum trebuie să fie la sfârșitul timpului.

Noi ar trebui să fim bucuroși când vedem aceasta. Faraon devine tot mai bogat și are mai multă putere. Mișcarea ecumenică ia amploare, dar noi ne facem bagajele. Luteranii sau unit cu weslienii, iar weslienii sau unit cu Kenneth Coppeland și toți îl vizitează pe papa la Vatican.

Oh, bagajele noastre sunt făcute și suntem gata de plecare! Suntem entuziasmați de ceea ce auzim la știri, suntem bucuroși de timpul pe care-l trăim, de oamenii răi care se află la putere, deoarece toate acestea ne spun că profetul a spus Adevărul. Noi suntem bucuroși, nu furioși. Sodoma este în plină înflorire, dar noi îl slăvim pe Domnul pentru că aceasta este legitimarea slujbei profetului. Desigur, nu ne bucurăm de Sodoma, ci ne bucurăm pentru că vedem că Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată. Noi suntem bucuroși pentru că există o soluție la problema aceasta, iar soluția este prin Ușa deschisă.

Lăsați lumea să aibă politica și legile ei, pentru că sunt ale ei și toate vor arde!

Vă puteți imagina biserica timpurie care se afla sub prigoană și se ascundea prin peșteri și grote? Ei nu se gândeau: „Dacă am putea să-l aducem pe politicianul cutare la guvernare, dacă am putea schimba ceva... Am putea începe ușor...” Cine sau ce a adus acea prigoană?

Când a pășit în scenă și Cuvântul a fost adus cu putere, Isus a fost atât de urât încât Sinedriul s-a unit împotriva Lui. Sinedriul era împărțit și exista o luptă pentru putere între farisei, saducheii și irodieni, dar a existat un lucru care i-a unit, care i-a făcut să fie una, iar acela a fost Isus Hristos. El i-a făcut să fie una.

Apoi, când a stat în fața lui Pilat, exista o problemă între Pilat și Irod, dar când a apărut Isus în scenă, cele două puteri politice s-au unit. Irod și Pilat au devenit prieteni și Sinedriul s-a unit cu guvernul, iar atunci nu a mai fost nici o nădejde pentru creștini. Vedeți? Isus nu a venit să „repare” politica pentru a le merge bine credincioșilor. Da, El a provocat o unire politică, i-a determinat pe Irod și pe Pilat să

se asociază și a unit Sinedriul într-o uniune, așa că prima epocă a Bisericii nu a avut nici o șansă, ci a fost prigonită. Dar prin aceasta, Mesajul a fost răspândit în toată lumea.

Voi și cu mine credem Mesajul din pricina prigoanei din Ierusalim. Cine a unit puterile prigoanei? Isus Hristos. Deci, totul este exact cum trebuie să fie.

Dacă sunteți prinși în politică, vă pierdeți ani din viață cu tensiune, nervi și stres și veți ajunge să vă îndopați cu medicamente. De ce? Pentru sunteți o făptură neprihănită, construită pentru cele cerești și nu puteți avea de-a face cu acele gunoaie.

Când începeți să absorbiți acele gunoaie, tot sistemul vostru se prăbușește, dar când vă umpleți cu această Carte, tot sistemul vostru va fi umplut cu pace și cu înțelegere, iar neliniștea va pleca.

Dacă citiți Mesajul orei și aflați unde ne aflăm, iar apoi treceți prin Ușa deschisă, veți vedea că totul este liniștit și pașnic, totul este la locul lui și se potrivește ca un puzzle. Toate piesele sunt la locul lor și este timpul să mergem Acasă.

Prieteni, nu este timpul pentru revolte. Nu este timpul să schimbăm lumea, ci este timpul să schimbăm lumile. Slăvit să fie Domnul! Noi trebuie să urcăm mai sus pentru că altfel nu vom vedea niciodată mai bine. Cu orice ne luptăm, cu orice fel de problemă, soluția nu este niciodată aici, ci numai acolo sus. Zburați mai sus și Dumnezeu Se va îngriji de totul! Dar soluția este să zburăm mai sus! Amin!